

gens rekreative interesser samt udbygge beskyttelsen af de danske naturressourcer.

Lovens kap. 1, der omhandler statens, kommunernes og almennyttige selskabers *erhvervelse af arealer*, indeholder i §§ 1-3 følgende bestemmelser:

„§ 1. Staten kan erhverve eller yde lån til erhvervelse af faste ejendomme, som det har betydning at råde over til fremme af befolkningens rekreative interesser, herunder ved bevarelse af landskaber og tilvejebringelse af arealer til sommerhusbebyggelse, feriecentre, campingpladser, kolonihaver og almene rekreative formål.

§ 2. Til varetagelse af de i § 1 nævnte formål kan staten inden for et årligt beløb af 100 mill. kr.

- 1) erhverve ejendomme,
- 2) yde lån til kommuner eller amtskommuner til erhvervelse af ejendomme,
- 3) yde lån til selskaber og foreninger m. v. med almennyttigt formål til erhvervelse af ejendomme.

§ 3. Økonomi- og budgetministeren fastsætter vilkårene for lån i henhold til § 2, nr. 2 og 3.“

Det er i udvalgets betænkning oplyst, at selv om arealer til naturparker og rekreative formål uden bebyggelse i et vist omfang vil kunne sikres efter naturfredningslovens bestemmelser, er der et behov for at kunne sikre arealer til indretning og drift af forskellige former for fritidsområder, ligesom en forøgelse af de hidtidige muligheder for erhvervelse til sikring af kerneområderne i de fremtidige naturparker er ønskelig. Det er dog tilkendegivet, at det ikke er hensigten at foretage egentlige opkøb af arealer inden for de allerede fastlagte sommerhusområder, men det udelukkes ikke, at der kan blive tale om at erhverve et areal til f. eks. et feriecenter. Det er endvidere fremhævet, at det med loven tilsigtes at skabe alternativer til den traditionelle sommerhusbebyggelse, men ikke at hindre denne form for fritidsbebyggelse inden for de til enhver tid fastlagte sommerhusområder.

Vedrørende det i § 2 anførte beløb på 100 mill. kr. oplyses